שבת קמ"ג ע"ב

	קל	**חמור**	
מטמא בין לרצון בין שלא ברצון	חלב האשה	חלב בהמה	כ"ש שיטמא בין לרצון בין שלא
	שאינו מיוחד לצטרים	שמיוחד לצטרים ולגדולים	

פירכת חכמים

דם שיולא ממכתה מטמאה ולכן הוי דם נעכר ונעשה חלב

דם שיולא ממכתה אינה מטמאה

תשובת ר"ע

מודה שסיבת הטומאה שדם נעכר ונעשה חלב.

החולב לרפואה טמאה, והמקיז לרפואה טהורה, א"כ בבהמה אין דין החלב תלוי בדם

ולכן עושים ב"ו מתלב לתלב, ולא מתלב לענין דם.

חזכחת חכמים

סלי זתים וענבים יוכיחו שאם יולאים לרלון טמאין שלא לרלון טהורים